

VARGA-JUHÁSZ BERNADETT

22+

**ILLÉS PRÓFÉTA ÜNNEPÉNEK
ELŐESTÉJÉN, CSÜTÖRTÖKÖN
KÉSŐ DÉLUTÁN VECSERNÝVEL
KEZDŐDÖTT AZ „ÚTONLÉVŐK 22+”,
TOKAJBÓL MÁRIAPÓCSRA TARTÓ
GYALOGOS ZARÁNDOKLAT.**

Az idén másodsorra néztek elébe a feltöltődést ígérő, imádságos zarándoklatnak azok a fiatalok, „akik most igent mondtak az imádságra, a Jóistenre, időt szánva magukra és lelki életükre” – lelkesítette a 22+ egyik szervezője, Salai Szabolcs atya már a vecsernyére összegyűlt, az egyházmegye minden irányából érkezett több mint félszáz zarándokot. A vecsernye után a szálláshelyen közös ismerkedésre, játékra és beszélgetésre, ráhangolódásra gyűltek össze Fedor András vezetésével.

Július 20-án reggel a tokaji görögkatolikus templomban végzett ünnepi Szent Liturgia után keltek útra a zarándokok. A püspöki áldás után Nyírszőlöst vették célba. A nap első felében a csapatot Atanáz püspök vezette, megállva egy-egy rövid imádságra, elmélkedésre és nem utolsósorban pihenésre.

Az esti vecsernye után a lelki terhek letételére is lehetőség nyílt a szentgyónásban, így reggel testileg-lelkileg felüdülve keltek útra ismét a zarándokok, hogy szombat estére elérjenek a „hegyre”. A csapathoz szombaton Ábel püspök is csatlakozott. Az út, csakúgy mint pénteken, néha kihívást is tartogatott a főlázott földeken. Máriapócs határába Atanáz püspök ment az érkező gyalogos zarándokok elé, elkísérve őket a kegytemplomba, ahol közös imádsággal köszöntötték az Istenszülőt.

**A ZARÁNDOKLATTAL KAPCSOLATBAN ELŐSZÖR
SALAI SZABOLCS SZERVEZŐT KÉRDEZTÜK:**

Az idei zarándoklat jelmondatát János evangéliumából választották: **„Én azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyen”** (Jn 10,10).

Úgy gondolom, hogy a fiataloknak minél jobban a tudtukra kell adni, hogy az Isten, az egyház nem ellenük, hanem értük van, azért, hogy ők – és mi is – egy boldogabb, reménytelibb, bőséges életet élhessenek. Manapság nagyon fontos az élet védelme minden téren, s hogy fiataljaink az igazi értékek fele orientálódjanak, melyekhez a krisztusi tanítás szükséges segítség.

Mekkora összefogás kellett ahhoz, hogy létrejöjjön a zarándoklat?

Mindig nagy összefogás kell egy zarándoklat létrejöttéhez, lebonyolításához; égi s földi egyaránt, a szerzetes nővérek imádságától kezdve a hívek által felajánlott gyümölcsig. Idén is, a tavalyihoz hasonlóan, érkeztek olyan felajánlások, melyekre nem számítottunk, és persze amelyek a legjobb időben érkeztek! Ezúton is szeretném megköszönni a Jóistennek a kegyes időjárás viszonyokat, püspök atyáknak a lelki és anyagi támogatást, a minket befogadó parókus atyák és szállásadók vendégszeretetét. Háls köszönet illeti közvetlen munkatársainkat is, akik nélkül ez a zarándoklat nem jöhetett volna létre, és minden olyan közreműködőt, akik valamilyen formában hozzájárultak zarándoklatunk célba éréséhez. Isten áldja őket bőségesen!

A lelkiatya is zarándokol, vagy csak szervez?

Igyekszem nem csak a szervezésre figyelni, sőt sokkal fontosabbnak tartom azt, hogy a fiatalok, akik lelki feltöltődésre, elmélyülésre, imádkozni vágnak, részesülhessenek ebben. A csendes szakaszok beiktatásán túl kisebb csoportokat alakítottunk ki az ajándék napszemüvegek színei segítségével. A kiscsoportban nagyon jó volt megélni fiataljaink nyitottságát, közvetlenségüket és Istenbe vetett mély bizalmukat.

Milyen visszajelzéseket kapnak a szervezők a zarándoklat végeztével?

Hála Istennek, igazán megerősítő visszajelzéseket kaptunk, hogy nagy igény van erre a zarándoklatra, az érdeklődők tavalyi évhez képest megnövekedett száma is ezt mutatja. Bízunk abban, hogy tovább növekszünk, mégis szeretnénk, ha zarándoklatunk mindenkor megőrizné személyességét, közvetlenségét, hogy jövőre ismét imádságban, lelkileg feltöltődve, új barátságokkal érkezzünk a Szűzanya elé.

A ZARÁNDOKLAT RÉSZVEVŐIT, RUDNYÁNSZKY ORSOLYÁT ÉS TÖVISKES MÁRIÁT IS FAGGATTUK:

Voltatok már valaha gyalogos zarándoklaton vagy 22+-on?

Orsolya: Igen! Első zarándokélményem éppen Máriapócsba köthető. Természetesen akkor, tizenévesen, egészen más dolgok voltak fókuszban, mint most, közel harmincévesen. Az elmúlt években Csíksomlyóra és Santiago de Compostelába is zarándokoltam. A fiatal felnőttek zarándoklatáról az idén debütáló Akrofeszten hallottam először, illetve Nagy Luca kolléganőmtől, a zarándoklat egyik lelkes szervezőjétől, akivel a jezsuitáknál dolgozunk együtt Budapesten. Így egyik kolléganőmmel együtt jelentkezünk.

Miért jöttetek el – ha ez nem titok...

Mária: Amikor nekivágtam életem első zarándoklatának, elsősorban az volt a célom, hogy bizonyítsam leginkább önmagamnak, hogy a fizikai megterhelés ellenére képes vagyok rá. A végére azonban egészen más értelmet nyert számomra a zarándoklat. Többet, mint csupán bizonyítási vágyat.

Orsolya: A motivációim fontossági sorrendben a következők voltak: a Jóistennel való találkozás, párbeszéd; közösségi élmény, találkozások, beszélgetések; a természet közelsége, a zarándoklás fizikai élménye, határait megtapasztalása. A zarándoklatot egy beteg ismerősért és saját életutamért szerettem volna felajánlani, hogy Isten vezessen további lépteimben.

Mit kaptatok a lelki élményen túl?

Orsolya: Tartalmas, mély beszélgetéseket, új ismeretségeket, kikapcsolódást, jó hangulatú estéket, közösségi élményt, a magas színvonalú ellátásról (szállás, étel) már nem is beszélve.

Mária: A zarándoklat megtanít arra, hogy az életben, ha erős a hitem, mellettem vannak a szeretteim, barátaim, akik támogatnak, akkor bármilyen nehéz is, bármilyen nagyok is a fájdalmak, de végig tudok menni az úton, mert van kire és kire támaszkodni égi és földi értelemben is. Útközben jönnek a problémák, egy vízhólyag, majd kettő, a sebek, a duzzanatok, a rovarcsípések és a fájdalom. Lehet választani ilyenkor a könnyebb utat, és feladni. Vagy választhatom azt, hogy tovább megyek a hitemből fakadó pluszenergiával, sőt velem jönnek a szeretteim, barátaim vagy ismeretlen emberek, akik támogatnak vagy inspirálnak. Barátok, akik viszik helyettem a táskám, amikor nem bí-

rom. Bekötözik a sebeim, vagy épp elvonják a figyelmemet a fájdalomról egy beszélgetéssel.

Melyik volt a hosszú gyalogút számotokra emlékezetes szakasza?

Orsolya: Két dolgot emelek ki: a félórás csendes zarándoklatot és a máriapócsi kegykép előtti hódolatot. Az előbbi nagyon jó lehetőséget adott mindkét nap az addig elhangzott gondolatokon való elidőzésre, szemlélődésre, személyes imára. A kegykép előtti sorban pedig úgy éreztem, hogy kérdéseimet és kéréseimet Istenbe vetett hittel és békével a lelkemben tudom felvinni a Szűzanyához, az ő közbenjárását kérve azokra.

Mária: Zarándoklat alatt találkozok az ember, mint az életben is, olyan új emberekkel, akik nagy hatással lesznek rá. Két „találkozást” szeretnék kiemelni. Az egyik az a fiú, aki mezítláb gyalogolt, széles mosollyal az arcán. Azt hiszem, a legnagyobb fájdalmaimban jó volt ránézni és erőt meríteni abból, hogy van, aki így tűri a fájdalmat, és panaszkodás nélkül így megy végig az úton, mosollyal az arcán. Úgy, hogy ő tulajdonképpen önként választotta a „rögösebb” utat. A másik „találkozás” egy házaspárhoz kötődik, akik kisgyerekeiket a nagyszülők gondoskodására bízva eljöttek a zarándoklatra – példát adva ezzel arra, hogy mennyire fontos a házasság ilyenfajta megerősítése is.

Mit üzentek annak, aki idén még inkább lebeszélte magát, hogy vállalkozzon erre a zarándoklatra?

Mária: Én Isten kegyelméből, Szűz Mária segítségével, barátaim támogatásával és saját magam elszántságából célba értem. Így belépni Máriapócsra a templomba és Szűz Mária elé állni, azt hiszem, több volt, mint csodálatos.

Orsolya: Az egyik atyának köszönhetően meglepetésidézetek fogadtak minket a zarándokúton. Az egyik éppen válasz lehet a feltett kérdésre: „Az életnek két fázisa van. A születés és a halál. Ennyi. Hogy mit csinálsz a kettő között? Nos, az rajtad áll.” (Rachel Van Dyken) Azt üzenem azoknak, akik még bizonytalanok, hogy szakítsanak időt a rohanó hétköznapiakban a megállásra, és garantáltan nem fognak csalódni, hiszen:

„Aki zarándokol, nem rohan.
Aki zarándokol, nem menekül.
Aki zarándokol, nem menetel.
Aki zarándokol, nem túrázik.
Aki zarándokol, nem kirándul.
Aki zarándokol, nem sétál.
Aki zarándokol, nem bóklászik.
Aki rohan, azt az idő szorítja,
Aki zarándokol, azt az idő tágitja.
Aki menekül, önmaga elől fut,
Aki zarándokol, önmaga felé tart.
Aki menetel, másokhoz igazodik,
Aki zarándokol, saját ritmusára jár.
Aki túrázik, teljesít,
Aki zarándokol, teljessé tesz.
Aki kirándul, kikapcsolódik,
Aki zarándokol, bekapcsolódik.
Aki sétál, nézelődik,
Aki zarándokol, befelé figyel.
Aki bóklászik, céltalan,
Aki zarándokol, célra talál.
Aki zarándokol, úton van.
Aki zarándokol, jó úton van.”

(Gróf Bethlen Istvánné:
Mária-úton Boldogasszonnyal)

